VERORDENING (EEG) Nr. 798/80 VAN DE COMMISSIE

van 31 maart 1980

houdende uitvoeringsbepalingen betreffende de vooruitbetaling van uitvoerrestituties en positieve monetaire compenserende bedragen voor landbouwprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/79 (2), en met name op artikel 16, lid 6, en artikel 24, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de overige verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor landbouwprodukten,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 974/71 van de Raad van 12 mei 1971 betreffende bepaalde conjunctuurpolitieke maatregelen welke naar aanleidig van de tijdelijke verruiming van de fluctuatiemarges van de valuta's van sommige Lid-Staten dienen te worden genomen in de landbouwsector (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 987/79 (4), en met name op artikel 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad van 4 maart 1980 betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwprodukten (5),

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 565/80 algemene bepalingen zijn vastgesteld ten aanzien van de uitbetaling vóór de uitvoer van een bedrag gelijk aan de uitvoerrestitutie ; dat het recht op uitvoerrestitutie zal worden vastgesteld overeenkomstig hetgeen dienaangaande is bepaald met name in Verordening (EEG) nr. 2730/79 van de Commissie van 29 november 1979 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwprodukten (6) ;

Overwegende dat in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2730/79 is bepaald dat die verordening van toepassing is onverminderd de communautaire bepalingen inzake de uitbetaling vooraf van restituties ;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 565/80 is bepaald dat die verordening van toepassing is op de produkten waarvoor een restitutie is vastgesteld die gelijk is aan of groter dan nul ; dat om een gelijke behandeling van de handelaars in de Gemeenschap te garanderen geen negatieve monetaire compenserende bedragen in aanmerking mogen worden genomen om te bepalen of al dan niet een restitutie is vastgesteld die gelijk is aan of groter dan nul ; dat genoemde verordening derhalve ook van toepassing is op produkten en goederen waarvoor het negatieve monetaire compenserende bedrag groter is dan de restitutie ;

Overwegende dat in artikel 4, lid 5 en lid 6, van Verordening (EEG) nr. 565/80 is vastgesteld dat de dag waarop de basisprodukten onder douanecontrole worden geplaatst bepalend is voor de restitutievoet of, indien de restitutie vooraf is vastgesteld, voor eventueel daarop toe te passen aanpassingen ; dat die dag en ook de dag die bepalend is voor de restitutievoet en eventuele aanpassingen daarvan voor produkten of goederen die onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones zijn geplaatst, moeten worden gepreciseerd ; dat die dagen zo moeten worden bepaald dat zij beantwoorden aan economische vereisten en dat gelijke behandeling van exporteurs uit de Lid-Staten gewaarborgd is ;

Overwegende dat de dag die bepalend is voor de restitutievoet derhalve de dag moet zijn waarop de douaneautoriteiten de aangifte aanvaarden waarin de betrokkene te kennen geeft voornemens te zijn de produkten met toekenning van een restitutie uit te voeren ; dat die aangifte de nodige gegevens moet bevatten voor de berekening van de restituties en eventuele compenserende bedragen ;

Overwegende dat een waarborg moet worden gesteld om te garanderen dat zal worden terugbetaald als niet aan de voorwaarden voor het verlenen van de restitutie wordt voldaan ; dat negatieve monetaire compenserende bedragen in mindering moeten worden gebracht op de restituties ; dat het mogelijk is dat, in gevallen waarin het recht op restitutie niet wordt aangetoond, negatieve compenserende bedragen verschuldigd zijn geworden ; dat de inning van de bedragen moet worden verzekerd ;

Overwegende dat positieve monetaire compenserende bedragen instrumenten zijn die in het handelsverkeer met derde landen een soortgelijk effect hebben als restituties ; dat dergelijke bedragen vooraf moeten worden uitbetaald op soortgelijke voorwaarden als voor restituties ; dat vooruitbetaling van de restituties gevolgen heeft voor de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten ; dat, met het oog op gelijke behandeling in alle Lid-Staten, positieve monetaire compenserende bedragen uitsluitend vooraf moeten worden uitbetaald wanneer zij naast een restitutie worden toegekend ;

Overwegende dat het vóór de uitvoer betaalde bedrag moet worden terugbetaald, wanneer er geen recht blijkt te bestaan op de uitvoerrestitutie of wanneer dit

(1) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
(2) PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.
(3) PB nr. L 106 van 12. 5. 1971, blz. 1.
(4) PB nr. L 123 van 19. 5. 1979, blz. 9.
(5) PB nr. L 62 van 7. 3. 1980, blz. 5.
(6) PB nr. L 317 van 12. 12. 1979, blz. 1.

recht blijkt te gelden voor een lagere restitutie ; dat, om misbruiken te voorkomen, bij terugbetaling een bedrag extra moet worden betaald ; dat, in gevallen van overmacht, geen bedrag extra moet worden betaald ;

Overwegende dat een termijn voor de uitvoer van de betrokken produkten moet worden vastgesteld ; dat bij de vaststelling van die termijn rekening moet worden gehouden met het bepaalde ten aanzien van uitvoercertificaten en voorfixatiecertificaten ; dat eveneens rekening moet worden gehouden met de in artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2730/79 vastgestelde termijn ;

Overwegende dat in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2730/79 is bepaald dat bepaalde bestemmingen worden gelijkgesteld met uitvoer uit de Gemeenschap ; dat produkten en goederen die worden geleverd aan de in artikel 26, lid 1, van genoemde verordening bedoelde bevoorradingsdepots derhalve moeten worden geleverd voor bevoorrading binnen de Gemeenschap ; dat leveranties aan dergelijke depots niet kunnen worden beschouwd als definitieve uitvoer die recht geeft op restituties ;

Overwegende dat de Lid-Staten de Commissie de gegevens moeten mededelen welke nodig zijn om haar in staat te stellen toe te zien op de toepassing van de regelingen ;

Overwegende dat deze verordening in de plaats komt van Verordening (EEG) nr. 1957/69 [1] ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met de adviezen van alle betrokken Comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. In deze verordening worden de bepalingen vastgesteld tot uitvoering van de regelingen die zijn ingevoerd bij Verordening (EEG) nr. 565/80.

2. Voor de toepassing van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 565/80 wordt geen rekening gehouden met de negatieve compenserende bedragen om te bepalen of al dan niet een restitutie van nul of meer is vastgesteld.

3. De in lid 1 bedoelde regelingen zijn eveneens van toepassing op positieve monetaire compenserende bedragen die worden toegekend naast de restitutie.

Artikel 2

1. Deze regeling wordt toegepast op voorwaarde dat bij de douaneautoriteiten een verklaring, hierna „vooruitbetalingsaangifte" te noemen, wordt ingediend waarin de exporteur zijn voornemen te kennen geeft de produkten of goederen onder één van de in de artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 bedoelde regelingen te plaatsen en ze na verwerking of opslag met toekenning van een restitutie uit te voeren.

De Lid-Staten kunnen deze aangifte anders noemen.

2. De vooruitbetalingsaangifte moet alle gegevens bevatten die nodig zijn voor de bepaling van de restitutie en, eventueel, van de monetaire compenserende bedragen voor de uit te voeren produkten of goederen, en met name :

a) de omschrijving van de produkten of goederen, overeenkomstig de nomenclatuur voor restituties en monetaire compenserende bedragen,

b) het nettogewicht van de produkten of goederen, of eventueel de voor de bepaling van de restitutie of het monetaire compenserende bedrag in aanmerking te nemen maateenheid,

c) voorzover nodig voor de bepaling van de restitutie of het monetaire compenserende bedrag, gegevens over de samenstelling van de produkten of goederen, of een verwijzing naar de samenstelling.

Bovendien moeten, wanneer basisprodukten zullen worden verwerkt, in de vooruitbetalingsaangifte worden vermeld :

— de omschrijving van de basisprodukten,

— de hoeveelheid basisprodukten,

— het rendement of soortgelijke gegevens.

3. Niettegenstaande het bepaalde in lid 2 mogen in de vooruitbetalingsaangifte voorlopige gegevens over de uit de basisprodukten te vervaardigen goederen worden opgegeven wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen en de exporteur daarom verzoekt. In die gevallen moet de exporteur de bevoegde autoriteiten de definitieve gegevens mededelen, wanneer de verwerking is beëindigd.

4. In de vooruitbetalingsaangifte moet ook het gebruik of de bestemming van de produkten of goederen worden vermeld :

a) wanneer de exporteur betaling vraagt van een bedrag gelijk aan de restitutie voor dat gebruik of die bestemming van de produkten of goederen,

b) wanneer de vermelding van het gebruik of de bestemming noodzakelijk is om de termijn vast te stellen gedurende welke de produkten of goederen onder douanecontrole kunnen blijven met het oog op verwerking of onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones kunnen worden geplaatst.

5. Het gebruik of de bestemming moet worden aangegeven door vermelding :

— van het gebruik, of een bestemmingsland of

— een groep van bestemmingslanden waarvoor dezelfde restitutievoet geldt.

[1] PB nr. L 250 van 4. 10. 1969, blz. 1.

Artikel 3

1. Bij het aanvaarden van de vooruitbetalingsaangifte worden de produkten of goederen onder douanecontrole geplaatst.

2. De datum van aanvaarding van de vooruitbetalingsaangifte is bepalend voor :

a) de restitutievoet en het monetaire compenserende bedrag, ingeval de restitutie niet vooraf is vastgesteld,

b) de eventueel uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet of het monetaire compenserende bedrag, ingeval die bedragen vooraf zijn vastgesteld.

Artikel 4

1. Voor verwerkte produkten of goederen verkregen uit basisprodukten worden de restitutie en het monetaire compenserende bedrag bepaald op grond van de verificatie van de vooruitbetalingsaangifte al of niet gecombineerd met het onderzoek van de basisprodukten.

2. Voor produkten of goederen die bestemd zijn om te worden uitgevoerd na onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones te zijn geplaatst, worden de restitutie en het monetaire compenserende bedrag bepaald op grond van de verificatie van de vooruitbetalingsaangifte en van de produkten of goederen.

3. Het bepaalde in lid 1 en lid 2 vormt geen belet-sel voor eventuele latere controles door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat, noch voor de gevolgen die daaruit krachtens de geldende bepalingen kunnen voortvloeien.

4. Gewichtsverlies van produkten of goederen dat het gevolg is van natuurlijke gewichtsvermindering tijdens de opslag in douane-entrepots of vrije zones kan geen aanleiding zijn tot de terugvorderingen als bedoeld in artikel 10. Beschadiging van produkten of goederen wordt niet beschouwd als natuurlijke gewichtsvermindering.

Artikel 5

1. De douaneformaliteiten bij uitvoer worden vervuld in de Lid-Staat waar de vooruitbetalingsaangifte is aanvaard.

2. Voor wat de ligging van de entrepots in de vrije zones als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 betreft worden België, Nederland en Luxemburg beschouwd als één enkele Lid-Staat.

Artikel 6

1. Het vooruit te betalen bedrag zal worden betaald door de Lid-Staat waarin de vooruitbetalingsaangifte is aanvaard.

2. Het bedrag zal slechts worden betaald op schriftelijk verzoek van de exporteur. De Lid-Staten mogen voorschrijven dat voor dat verzoek een bijzonder formulier moet worden gebruikt.

3. Het bedrag wordt berekend op grond van de restitutievoet voor het aangegeven gebruik of de aangegeven bestemming. Wanneer geen gebruik of geen bestemming is aangegeven wordt de laagste restitutievoet toegepast.

De eventueel met een compenserend bedrag verlaagde of verhoogde restitutievoet moet worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt die is vastgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1380/75.

4. Het overeenkomstig lid 3 vastgestelde bedrag moet, naar gelang van het geval, worden verlaagd of verhoogd met eventuele monetaire compenserende bedragen die van toepassing zijn in de Lid-Staat waar de vooruitbetalingsaangifte wordt aanvaard.

Wanneer artikel 2, lid 3, van toepassing is wordt de verlaging of verhoging berekend met gebruikmaking van :

— het hoogste betrokken monetaire compenserende bedrag wanneer het een verlaging betreft, en

— het laagste betrokken monetaire compenserende bedrag wanneer het een verhoging betreft.

Deze voorlopige bedragen zullen worden aangepast wanneer de definitieve bedragen bekend zijn.

Artikel 7

1. Vóór de aanvaarding van de vooruitbetalingsaangifte moet een waarborg worden gesteld die gelijk is aan het overeenkomstig artikel 6, lid 3, berekende bedrag verhoogd met eventuele positieve monetaire compenserende bedragen en met 20 % van de totale som.

De verhoging mag niet minder bedragen dan 3 Ecu per 100 kg netto.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, mogen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat aanvaarding van de vooruitbetalingsaangifte toestaan nadat een voorlopige waarborg is gesteld, die ten minste gelijk is aan de in lid 1 bedoelde verhoging berekend op grond van de restitutie en de positieve monetaire compenserende bedragen geldend op de dag waarop de waarborg wordt gesteld. In dat geval wordt de voorlopige waarborg aan het in lid 1 bedoelde bedrag aangepast voordat de vooruitbetaling plaatsvindt.

3. De Lid-Staten waar negatieve monetaire compenserende bedragen van toepassing zijn, mogen de in lid 1 en lid 2 bedoelde waarborgen berekenen op basis van de met eventuele negatieve monetaire compenserende bedragen verminderde restitutie op voorwaarde dat de inning van de verschuldigde monetaire compenserende bedragen door een nationale administratieve regeling wordt verzekerd ingeval de betrokkene geen recht heeft op een restitutie of slechts recht heeft op een restitutie die lager is dan de monetaire compenserende bedragen.

4. De Lid-Staten kunnen toestaan dat de in lid 1 bedoelde waarborg wordt gesteld van de aanvaarding van de vooruitbetalingsaangifte op voorwaarde dat nationale voorschriften :

— de exporteur verplichten de waarborg te stellen binnen maximaal 30 dagen na deze aanvaarding en voordat de vooruitbetaling wordt gedaan,

— garanderen dat een bedrag overeenkomend met de in lid 1 bedoelde verhoging wordt betaald indien deze waarborg behoudens overmacht niet tijdig wordt gesteld.

Voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 352/78 wordt deze betaling beschouwd als een verbeurde waarborg.

Artikel 8

1. Indien een aanvullende waarborg overeenkomstig artikel 7, lid 2, niet binnen 30 dagen na de aanvaarding van de vooruitbetalingsaangifte wordt gesteld, wordt een bedrag van de waarborg gelijk aan de in artikel 7, lid 2, bedoelde verhoging verbeurd, tenzij de aangever een even groot bedrag betaalt binnen twee weken nadat hem daarom is verzocht.

2. In de in lid 1 bedoelde gevallen zal de vooruitbetalingsaangifte geacht worden te zijn geannuleerd. Deze annulering vormt geen beletsel voor eventuele toepassing van sancties voor door de aangever gepleegde inbreuken.

3. Wanneer de in lid 1 bedoelde aanvullende waarborg niet binnen de voorgeschreven termijn is gesteld, kan de aangever, wanneer hij zich de nodige moeite heeft gegeven, een aanvullende termijn worden toegestaan.

Artikel 9

Wanneer voor de produkten of goederen waarvoor de regeling is toegepast het recht op een restitutie en/of een monetair compenserend bedrag bewezen is, moet het betrokken bedrag worden verrekend met het vooruit betaalde bedrag. Wanneer voor de geëxporteerde hoeveelheid recht bestaat op een hoger bedrag dan het vooruit betaalde bedrag moet het verschil aan de betrokkene worden betaald.

Artikel 10

1. De waarborg wordt volledig vrijgegeven nadat het bewijs is geleverd dat :

a) de in artikel 11 voorgeschreven termijnen in acht zijn genomen,

b) de betrokken produkten recht geven op een restitutie die gelijk is aan of hoger dan het overeenkomstig artikel 6, lid 3, bepaalde bedrag.

2. De waarborg wordt eveneens volledig vrijgegeven :

— indien aan de voorwaarden van lid 1, sub b), is voldaan maar, door overmacht, de in artikel 11 vastgestelde termijnen niet in acht zijn genomen,

— in de overige gevallen waarin de in artikel 11 vastgestelde termijnen niet in acht zijn genomen of niet aan de voorwaarden van lid 1, sub b), is voldaan, maar de overeenkomstig dit artikel teruggevorderde bedragen zijn betaald binnen twee weken na het verzoek om terugbetaling.

3. Op aanvraag van de betrokkene kan de Lid-Staat de waarborg vrijgeven naar rato van de hoeveelheden produkten of goederen waarvoor de in lid 1 bedoelde bewijzen zijn geleverd.

4. Behoudens overmacht zullen de volgende bedragen worden teruggevorderd :

a) wanneer de in artikel 11 vastgestelde termijnen niet in acht zijn genomen :

— een bedrag gelijk aan de waarborg ;

b) wanneer de in artikel 11 vastgestelde termijnen in acht zijn genomen, maar qua restitutie op een lager bedrag aanspraak kan worden gemaakt dan op het in lid 1, sub b), bedoelde bedrag :

— ingeval het bepaalde in artikel 7, lid 3, van toepassing is een bedrag gelijk aan de waarborg, verminderd met het bedrag van de werkelijke restitutie en het eventueel verschuldigde positieve monetaire compenserende bedrag, verhoogd met 20 % ;

— in andere gevallen een bedrag gelijk aan de waarborg, verminderd met het bedrag van de werkelijke restitutie en het eventueel verschuldigde monetaire compenserende bedrag, verhoogd met 20 %.

5. Wanneer door overmacht recht bestaat op een kleinere restitutie dan het in lid 1, sub b), bedoelde bedrag, wordt een bedrag teruggevorderd gelijk aan het verschil tussen

— het in lid 1, sub b), bedoelde bedrag en

— het werkelijk verschuldigde restitutiebedrag.

Deze bepaling geldt eveneens wanneer recht bestaat op een kleinere restitutie dan het in lid 1, sub b), bedoelde bedrag en de in artikel 11 vastgestelde termijnen door overmacht niet in acht zijn genomen.

6. Wanneer het bepaalde in lid 4, sub a), van toepassing is en is bewezen dat de produkten of goederen :

— het grondgebied van de Lid-Staat waar de vooruitbetalingsaangifte is aanvaard niet hebben verlaten, moet het terug te vorderen bedrag worden verminderd met het eventuele negatieve monetaire compenserende bedrag,

— het grondgebied van de Lid-Staat waar de vooruitbetalingsaangifte is aanvaard hebben verlaten, moet het terug te vorderen bedrag worden verminderd met het eventuele positieve monetaire compenserende bedrag, verhoogd met 20 %.

7. Wanneer de in lid 4 en lid 5 bedoelde bedragen niet binnen de vastgestelde termijn worden betaald, wordt het gedeelte van de waarborg overeenkomende met het terug te betalen bedrag verbeurd.

8. Het recht op restitutie en monetaire compenserende bedragen wordt bepaald overeenkomstig de voorschriften ter zake. Behoudens overmacht moeten de desbetreffende documenten bij de bevoegde autoriteiten worden ingediend binnen zes maanden na afloop van de in artikel 11, lid 1 en lid 2, bepaalde termijnen. Voor de in artikel 31, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2730/79 bedoelde documenten kan de periode worden verlengd overeenkomstig het bepaalde in dat lid.

Artikel 11

1. De termijn gedurende welke de basisprodukten onder douanecontrole kunnen blijven met het oog op verwerking ervan is zes maanden vanaf de datum waarop de vooruitbetalingsaangifte wordt aanvaard.

Wanneer voor uitvoer een uitvoercertificaat moet worden overgelegd of wanneer een voorfixatiecertificaat wordt overgelegd, is de termijn evenwel gelijk aan het resterende gedeelte van de geldigheidsduur van het certificaat.

Ingeval deze termijn :

— minder dan drie maanden zou zijn, wordt de termijn verlengd tot drie maanden ;

— meer dan één jaar zou bedragen, wordt de termijn beperkt tot één jaar.

2. De termijn gedurende welke de produkten of goederen onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones kunnen blijven is zes maanden vanaf de datum waarop de vooruitbetalingsaangifte wordt aanvaard.

3. Binnen 60 dagen na de dag waarop de produkten of goederen niet langer zijn onderworpen aan het stelsel van de douanecontrole, douane-entreports of vrije zones als bedoeld in de artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 moeten de produkten of goederen :

— het geografisch grondgebied van de Gemeenschap in ongewijzigde staat verlaten

of

— in de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2730/79 bedoelde gevallen, in ongewijzigde staat hun bestemming bereiken.

4. Wanneer de produkten of goederen onder de in hoofdstuk I van titel IV van Verordening (EEG) nr. 223/77 bedoelde regeling worden geplaatst met het oog op vervoer naar een station van bestemming buiten het geografisch gebied van de Gemeenschap moeten zij als uitgevoerd worden beschouwd vanaf het ogenblik waarop zij onder deze regeling worden geplaatst.

Artikel 12

1. De Lid-Staten moeten de Commissie voor de verwerking onder douanecontrole en ten aanzien van het stelsel van douane-entrepots en vrije zones afzonderlijk gegevens verstrekken over de hoeveelheden produkten die tot de betrokken regelingen zijn toegelaten :

— zonder voorfixatie van de restitutie ;

— met voorfixatie van de restitutie.

De gegevens moeten worden gespecificeerd naar onderverdeling van de restitutienomenclatuur en naar bestemming indien daaromtrent gegevens voorkomen in de vooruitbetalingsaangifte.

2. Deze mededelingen moeten worden gedaan per tijdvak van zes maanden dat elk jaar op 31 maart, respectievelijk 30 september eindigt. Zij moeten uiterlijk aan het einde van de maand die elke periode volgt worden verstrekt.

Artikel 13

Verordening (EEG) nr. 1957/69 wordt hierbij ingetrokken.

Zij blijft evenwel van toepassing op transacties die uit hoofde van die verordening werden aangevangen.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 31 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter